

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ma na celu wykonanie przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 302/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 99 z 05.04.2012, str. 21).

Rozporządzeniem tym Komisja Europejska (KE) wprowadziła dwa limity pomocy na zakup inwestycji przez grupy producentów owoców i warzyw. Dotychczas wkład Unii Europejskiej (UE), zgodnie z art. 47 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2011, str. 1), nie przekraczał 50% kwalifikowanych kosztów inwestycji, zainteresowane państwa członkowskie zobowiązywały się do finansowania przynajmniej 5% tych kosztów, a beneficjenci płacili co najmniej 25% kwalifikowanych kosztów inwestycji. Polska zdecydowała się na najwyższy zgodny z prawem UE poziom 25% dofinansowania kosztów kwalifikowanych inwestycji. Dzięki temu grupy producentów w Polsce pozyskiwały wsparcie (nie licząc wsparcia krajowego) rzędu 5 mln euro w 2007 r., 13 mln euro w 2008 r., 50 mln euro w 2009 r., 113 mln euro w 2010 r. i 185 mln euro w 2011 r. Wstępnie szacowany wkład UE w pomoc na 2012 r. miał osiągnąć poziom ponad 330 mln euro. Zgodnie z wprowadzonymi w dniu 5 kwietnia 2012 r. zmianami łączny wkład UE w pomoc dla nowych grup producentów w UE nie przekroczy 10 mln euro. Ponadto wprowadzono dodatkowy limit pomocy na inwestycje uzależniony od wartości produkcji sprzedanej grupy, począwszy od trzeciego roku realizacji planu dochodzenia do uznania, zgodnie z którym wkład UE nie może przekroczyć w trzecim, czwartym i piątym roku realizacji planu odpowiednio 70%, 50% i 20% wartości produkcji sprzedanej.

Ponieważ zmiany te wprowadzono w sposób nieoczekiwany, a przepisy rozporządzenia nr 302/2012 weszły w życie w dniu ich opublikowania, tj. w dniu 5 kwietnia 2012 r., zachodzi pilna konieczność dostosowania kompetencji organów właściwych do obsługi mechanizmu wsparcia dla grup producentów owoców i warzyw.

W związku z powyższym w ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi

uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868 oraz z 2012 r. poz. 243), zwanej dalej „ustawą”, wprowadza się zmiany, mające na celu wykonanie prawodawstwa unijnego w zakresie rynków owoców i warzyw. Pilny charakter zmiany wynika w szczególności z faktu wskazania w przepisach rozporządzenia nr 302/2012 dnia 1 lipca 2012 r. jako terminu, do którego należy powiadomić KE o planach dochodzenia do uznania grup producentów owoców i warzyw (grup producentów) za organizację producentów owoców i warzyw (organizację producentów), które to plany zostały zatwierdzone przed wejściem w życie rozporządzenia nr 302/2012, ale nie doprowadziły jeszcze do poniesienia kosztów związanych z ich realizacją, oraz o wstępnie zatwierdzonych planach dochodzenia do uznania grup, które uzyskały status wstępnego uznania po dniu 5 kwietnia 2012 r. już na nowych zasadach. Powiadomienie to jest warunkiem uzyskania przez te grupy wsparcia ze środków UE w 2012 r.

Nowe brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w art. 2 w ust. 1 ustawy wprowadza domniemanie kompetencji marszałka województwa jako właściwego organu państwa członkowskiego określonego w przepisach UE regulujących wsparcie dla grup i organizacji producentów owoców i warzyw w ramach Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. Marszałek województwa wykonuje zatem zadania i kompetencje właściwego organu państwa członkowskiego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Nowe brzmienie art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2011 wprowadza zmiany w procedurze dochodzenia do uznania grup producentów za organizację producentów. Zgodnie z ww. przepisem, plan dochodzenia do uznania grupy producentów za organizację producentów (plan dochodzenia do uznania) musi być najpierw wstępnie zaakceptowany. Dlatego też w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 ustawy wskazano, że marszałek województwa będzie wydawał decyzję w sprawie wstępnego uznania grupy producentów i wstępnego zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania. Wstępne zatwierdzanie planów dochodzenia do uznania jest niezbędne w związku z wprowadzeniem przez KE rocznego limitu pomocy dla państw członkowskich o łącznej wysokości 10 mln euro oraz z ustalaniem przez KE współczynników przydziału dla państw członkowskich.

Kolejnym etapem w procedurze dochodzenia do uznania będzie zatwierdzenie planu dochodzenia do uznania. Dlatego proponuje się w art. 2 w ust. 1 ustawy dodać pkt 1a, który będzie podstawą wydania przez marszałka województwa decyzji w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania.

Zmiana w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 ustawy ma charakter redakcyjny – skrót „plan dochodzenia do uznania” został już użyty w dodanym w tym ustępie pkt 1a. Ponadto w zmienianym przepisie, w związku z nowym przepisem upoważniającym określonym w art. 19 ust. 2 pkt 19 ustawy, zaznaczono, że decyzja marszałka województwa w sprawie zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania nie będzie wymagana w przypadku zmian, które zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 19 nowelizowanej ustawy.

Zmiana w art. 2 w ust. 1a ustawy polega na odesłaniu w tym przepisie do obowiązującego rozporządzenia nr 543/2011, które uchyliło rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 350 z 31.12.2007, str. 1).

Zmiana pkt 2 w art. 2 w ust. 1a ustawy jest konsekwencją dodania nowego przepisu upoważniającego w art. 19 ust. 2 pkt 19 ustawy. Jeżeli grupa nie przekaże informacji określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ww. przepisu, marszałek województwa będzie mógł wydać decyzję o zawieszeniu uznania takiej grupy.

W art. 2 w ust. 2 w pkt 1 ustawy uzupełniono kompetencje marszałka województwa o przeprowadzanie kontroli związanych ze wstępnym zatwierdzeniem planów dochodzenia do uznania oraz dodano kompetencje w zakresie kontroli mających na celu stwierdzenie, czy podmiot wnioskujący o wstępne uznanie nie spełnia już kryteriów uznania go za organizację producentów. Wynika to ze zmian wprowadzonych w art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 543/2011.

Art. 2a ust. 1 ustawy – zmiana ma charakter porządkowy i polega na usunięciu odesłania, którego zastosowanie w tym przepisie nie jest konieczne z uwagi na posługiwanie się w ustawie skrótem „plan dochodzenia do uznania”. Z kolei w ust. 2 art. 2a zaktualizowano odesłanie do rozporządzenia nr 543/2011.

W art. 2b w ust. 2 w pkt 2 i 3 ustawy rozszerzono zakres informacji, które marszałek województwa wprowadza do rejestru wstępnie uznanych organizacji producentów, uznanych organizacji producentów i ich zrzeszeń oraz ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń. W związku z wydaniem dwóch oddzielnych decyzji (w sprawie wstępnego uznania grupy producentów i wstępnego zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania oraz w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania) zamiast dotychczasowej jednej (w sprawie wstępnego uznania grupy producentów i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania), rejestr

będzie zawierał datę wydania dwóch nowych decyzji (art. 2b w ust. 2 w pkt 2 ustawy). Ponadto konieczna jest w art. 2b w ust. 2 w pkt 3 ustawy aktualizacja odesłań do właściwych przepisów.

Zmiana w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 ustawy jest konsekwencją zmiany art. 2 ust. 1 pkt 1 i dodania pkt 1a – ponieważ marszałek województwa ma wydawać najpierw decyzję w sprawie wstępnego uznania grupy producentów i wstępnego zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania, a następnie może wydać decyzję w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania, proponuje się, aby marszałek przekazywał ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR), Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informację o dacie wydania zarówno jednej, jak i drugiej decyzji oraz informację o okresie realizacji zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania.

Ponadto proponuje się zobowiązać marszałka województwa do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Prezesowi ARiMR informacji o skutkach finansowych wstępnie zatwierdzonych planów dochodzenia do uznania, zgodnie z formularzem stanowiącym załącznik Vb do rozporządzenia nr 543/2011 (art. 3 ust. 1a pkt 1 ustawy), do dnia 20 czerwca danego roku, co umożliwi ministrowi przekazanie tych informacji do KE. Natomiast przekazywanie przez marszałka województwa ww. organom informacji o wysokości wydatków określonych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania oraz o wysokości wydatków określonych w zmienionym planie dochodzenia do uznania (art. 3 ust. 1a pkt 2 ustawy) ma służyć kontrolowaniu rocznego limitu pomocy przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej przez KE.

Proponuje się uchylić pkt 1 w art. 3 w ust. 3 ustawy. Zgodnie z tym przepisem marszałek województwa miał obowiązek przekazać ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o wstępnym uznaniu organizacji producentów i zatwierdzeniu planu dochodzenia do uznania, a minister przekazywał taką informację do KE. Obowiązek taki wynika z art. 125e ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007, zgodnie z którym przed zatwierdzeniem planu dochodzenia do uznania państwa członkowskie powiadamiają KE o swoich zamiarach i przewidywanych następstwach finansowych. Ponieważ jednak rozporządzenie nr 302/2012 wprowadziło zmiany w kolejności wydawania decyzji – najpierw decyzja o wstępnym zatwierdzeniu planu dochodzenia do uznania, a następnie decyzja o zatwierdzeniu planu dochodzenia do uznania, obowiązek, o którym mowa w art. 125e ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007, będzie realizowany w następujący

sposób: po wydaniu decyzji o wstępnym zatwierdzeniu planu dochodzenia do uznania marszałek powiadomi ministra właściwego do spraw rynków rolnych o wydaniu takich decyzji i skutkach finansowych tych planów (art. 3 ust. 1a pkt 1 ustawy), a minister na podstawie tych danych powiadomi KE (art. 8 ust. 2 ustawy).

Zmiana w art. 3 w ust. 3 w pkt 2 ustawy jest konsekwencją zmian decyzji wydawanych przez marszałka województwa – wprowadzeniem decyzji w sprawie wstępnego uznania grupy producentów i wstępnego zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania oraz decyzji w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania. Zgodnie z przedmiotowym przepisem marszałek województwa ma obowiązek poinformować ministra właściwego do spraw rynków rolnych o odmowie wstępnego uznania grupy producentów i wstępnego zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania, o odmowie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania oraz o odmowie uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń w terminie 7 dni od dnia wydania odmowy.

Dodano w ustawie nowy art. 3a, zgodnie z którym marszałek zawiadamia grupy producentów o przyznanej przez KE na dany rok kalendarzowy współczynnika przydziału (ust. 1). Grupa producentów będzie miała możliwość realizacji planu dochodzenia do uznania bez jego zmiany, ze zmianą wstępnego zatwierzonego planu, która będzie wynikać z wysokości współczynnika przydziału, albo wycofania planu, co będzie się wiązało z cofnięciem tej grupie wstępnego uznania. Grupa producentów, stosownie do swojej decyzji, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia o wysokości współczynnika przydziału, składa wniosek o zatwierdzenie planu dochodzenia do uznania albo dokonuje zmiany wstępnie zatwierzonego planu dochodzenia do uznania, dostosowując plan do wysokości współczynnika przydziału, i składa wniosek o zatwierdzenie planu dochodzenia do uznania albo – jeżeli uzna, że nie chce realizować planu dochodzenia do uznania – wycofuje wstępnie zatwierdzony plan dochodzenia do uznania (ust. 3). Wnioski o zatwierdzenie planu dochodzenia do uznania powinny zawierać nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy, a w przypadku gdy grupa producentów dokonała zmiany planu dochodzenia do uznania – również określenie proponowanych zmian w planie dochodzenia do uznania wraz z uzasadnieniem i pozytywną opinią właściwego ze względu na siedzibę grupy producentów dyrektora oddziału regionalnego ARiMR (ust. 4). Jeżeli grupa producentów złożyła wniosek o zatwierdzenie planu dochodzenia do uznania, marszałek województwa wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania. Natomiast jeżeli grupa dokonała zmiany wstępnie zatwierzonego planu dochodzenia do uznania i złożyła wniosek o jego

zatwierdzenie, marszałek województwa wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania, jednak może także żądać, aby grupa dokonała stosownych zmian planu związanych z wysokością współczynnika przydziału, jeżeli uzna, że są one niezbędne. Jeżeli grupa nie dokona takich zmian, marszałek województwa wyda decyzję o odmowie zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania. W ostatnim przypadku, tj. gdy grupa wycofa wstępnie zatwierdzony plan dochodzenia do uznania, marszałek województwa wyda decyzję o cofnięciu wstępnego uznania grupy producentów (ust. 5). Marszałek wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie cofnięcia wstępnego uznania, gdy grupa producentów nie dokona żadnej z ww. czynności w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości współczynnika przydziału (ust. 6).

Dodany w ustawie art. 3b przewiduje procedurę wydawania decyzji w sprawie zmiany zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania w zakresie zwiększenia wydatków. W związku z możliwością zwiększenia wydatków wskazanych w pierwotnie zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania co najwyżej o 5% (art. 39 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 543/2011), pod warunkiem że zostały zachowane ogólne cele planu dochodzenia do uznania i nie została przekroczona kwota limitu przyznanego dla danego państwa członkowskiego, proponuje się, aby decyzja w tej sprawie, wydawana przez marszałka województwa, była uzależniona od uzyskania zgody Prezesa ARiMR (ust. 1), któremu powierzono zadanie monitorowania poziomu wykorzystania kwoty wkładu przydzielonego zgodnie z art. 47 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 543/2011 (art. 10 pkt 3 ustawy). Zgoda Prezesa ARiMR albo odmowa jej wydania będzie następować w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie (art. 3b ust. 3). Prezes ARiMR będzie odmawiać wydania zgody tylko w przypadku, jeżeli zwiększenie wydatków określonych w planie dochodzenia do uznania spowodowałoby przekroczenie wkładu przydzielonego Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 47 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 543/2011 (ust. 2).

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, po otrzymaniu od marszałków informacji o wydanych decyzjach w sprawie wstępnego uznania i wstępnego zatwierdzenia planów dochodzenia do uznania, zgodnie z art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy, oraz o skutkach finansowych wstępnie zatwierdzonych planów, zgodnie z art. 3 ust. 1a zmienianej ustawy, będzie powiadamiał o tych decyzjach i skutkach finansowych tych planów KE, na formularzu stanowiącym załącznik Vb do rozporządzenia nr 543/2011, do dnia 1 lipca danego roku (art. 8 ust. 2).

Po ustaleniu przez KE współczynnika przydziału i określeniu wielkości wkładu przyznanych poszczególnym państwom członkowskim, minister właściwy do spraw rynków rolnych będzie informował o ww. danych marszałków województw i Prezesa ARiMR (art. 8 ust. 5 ustawy).

Zmiana art. 8 ust. 3 pkt 1 ustawy ma charakter porządkowy i polega na wskazaniu obowiązującego przepisu rozporządzenia nr 543/2011.

Zmiana w art. 9 ust. 1 pkt 13 ustawy wynika z uchylecia rozporządzenia nr 1580/2007 przez rozporządzenie nr 543/2011 oraz możliwości wprowadzenia sankcji, o której mowa w art. 115 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 543/2011, przez państwo członkowskie w przypadku popełnienia przez grupę producentów lub organizację oszustwa. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 9 pkt 13, dyrektor oddziału regionalnego ARiMR wydaje decyzje w sprawach wyłączenia ze wsparcia grupy, organizacji lub zrzeszenia producentów.

Zmiana art. 9 ust. 1b ustawy ma charakter porządkowy i polega na wskazaniu obowiązującego przepisu rozporządzenia nr 543/2011.

W art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy rozszerza się zakres opiniowania planów dochodzenia do uznania przez dyrektora oddziału regionalnego ARiMR. Zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 543/2011, państwo członkowskie ocenia, czy proponowane etapy planu nie są nadmiernie długie i czy w związku z tym grupa mogłaby spełnić warunki uznania za organizację producentów w okresie krótszym niż maksymalny dozwolony czas realizacji planu dochodzenia do uznania (tj. 5 lat). Zadanie to będzie wykonywał dyrektor oddziału regionalnego ARiMR. Opiniując plan dochodzenia do uznania, dyrektor oddziału regionalnego ARiMR będzie sprawdzać także, czy producent nie jest członkiem grupy producentów dłużej niż 5 lat. Takie ograniczenie wynika z dodanego art. 13a, który z kolei jest konsekwencją zmiany przepisów unijnych – art. 36 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 543/2011. W związku z rozszerzeniem zakresu opiniowania planów dochodzenia do uznania (lub ich zmian) wydłużono termin wydawania opinii z 1 miesiąca do 45 dni. W przypadku zmian do wstępnie zatwierdzonego planu, polegających na dostosowaniu go do współczynnika przydziału, termin wydawania opinii określono na 14 dni. Zakres tych zmian będzie bowiem dotyczył przede wszystkim dostosowania wydatków do przydzielonej Polsce kwoty wkładu UE.

Zmiana art. 10 pkt 2 ustawy ma na celu nałożenie na Prezesa ARiMR obowiązku przekazywania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacji wymaganych zgodnie ze zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia nr 302/2012. Oprócz

dotychczas przekazywanych informacji Prezes ARiMR przekazuje informacje o kwotach przewidzianych w planach dochodzenia do uznania grup producentów (pkt 2 lit. aa). W pkt 3 dodano obowiązek monitorowania przez Prezesa ARiMR poziomu kwoty wkładu przydzielonej Rzeczypospolitej Polskiej na dany rok.

Dodany w ustawie art. 13a wynika z nałożonego na państwa członkowskie obowiązku, o którym mowa w art. 36 ust. 2 lit. e rozporządzenia nr 543/2011, polegającego na przyjęciu przepisów w celu uniknięcia sytuacji, w której producent korzysta z pomocy unijnej dla grup producentów przez okres dłuższy niż 5 lat. Ponieważ, zgodnie z art. 125e rozporządzenia nr 1234/2007, okres przejściowy, w którym grupy producentów mogą realizować swój plan dochodzenia do uznania, nie może przekraczać 5 lat, zakłada się, że producent mógłby potencjalnie być członkiem grupy producentów dłużej niż 5 lat, na przykład w przypadku występowania z jednej i przystępowania do innej grupy producentów. W celu uniknięcia takich sytuacji zaproponowano przepis, zgodnie z którym producent nie może być członkiem grupy producentów przez okres dłuższy niż 5 lat. Do tego okresu wlicza się okres, w którym producent był członkiem innych grup producentów (art. 13a ust. 2). Konsekwencją niespełnienia tego warunku jest cofnięcie wstępnego uznania grupy producentów, której członkiem jest producent będący członkiem grupy producentów przez okres dłuższy niż 5 lat.

Zmiany w art. 15 ust. 1 pkt 2 i 5, art. 15 ust. 1b, art. 18 ust. 1 oraz art. 18a ustawy mają charakter porządkowy i polegają na wskazaniu obowiązującego przepisu rozporządzenia nr 543/2011.

W art. 19 w ust. 2 ustawy przez dodanie pkt 7a określono nowy przepis upoważniający ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i trybu zwrotu składników majątkowych inwestycji zrealizowanej w gospodarstwie członka grupy producentów, co umożliwi wdrożenie przepisów zmienionego art. 44 rozporządzenia nr 543/2011, nakładającego na państwo członkowskie obowiązek zapewnienia odzyskania inwestycji lub jej końcowej wartości zrealizowanej w gospodarstwie członka grupy producentów, w przypadku jego wystąpienia z grupy, w sytuacji gdy nie upłynął jeszcze okres amortyzacji inwestycji.

Ponadto w art. 19 ust. 2 ustawy dodaje się przepis upoważniający ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia w rozporządzeniu zmian planu dochodzenia do uznania, które nie wymagają wcześniejszego zatwierdzenia przez marszałka województwa, oraz trybu przekazywania informacji o tych zmianach (pkt 19), co wynika ze zmienionego art. 39 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 543/2011.

W art. 19 ust. 2 ustawy dodaje się nowy przepis upoważniający ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia w rozporządzeniu maksymalnego odsetka, o który grupa może zmniejszyć w ciągu danego roku i w odniesieniu do danego roku wydatki określone w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania (pkt 20), zgodnie z art. 39 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia nr 543/2011.

Przepis art. 2 projektowanej ustawy stanowi, że 5-letni maksymalny okres członkostwa w grupie producentów będzie liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zatem w przypadku gdy producent w chwili wejścia w życie projektowanej ustawy jest członkiem grupy producentów od 2 lat, 5-letni okres, o którym mowa w art. 13a ust. 1 i 2 ustawy, nie będzie obejmował 2 lat dotychczasowego członkostwa.

Przepisy art. 3 – 6 projektowanej ustawy wprowadzają przepisy przejściowe, które obowiązywać będą wyłącznie w 2012 r.

Ponieważ przepisy rozporządzenia nr 302/2012 weszły w życie w dniu ich opublikowania, tj. dnia 5 kwietnia 2012 r., a do dnia 1 lipca każdego roku mają być przekazywane KE informacje zawarte na formularzu określonym w załączniku Vb do rozporządzenia nr 543/2011, zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy wskazano, że informacje przekazane przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych KE przed wejściem w życie niniejszej ustawy uważa się za powiadomienie, o którym mowa w art. 38 ust. 4 rozporządzenia nr 543/2011.

Natomiast do dnia 1 lipca 2012 r., zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 302/2012, miały zostać przekazane KE informacje o grupach producentów owoców i warzyw, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 302/2012 (grupy, które miały zatwierdzone plany dochodzenia do uznania przed wejściem w życie przepisów rozporządzenia nr 302/2012, ale nie podjęły zobowiązań finansowych ani nie podpisały wiążących umów ze stronami trzecimi), dlatego wskazano, że właściwy organ – minister właściwy do spraw rynków rolnych – podjął działania na podstawie informacji uzyskanych od Prezesa ARiMR w celu wywiązania się z ww. obowiązku (art. 4).

Po ustaleniu przez KE współczynnika przydziału i powiadomieniu o nim państw członkowskich, minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje niezwłocznie tę informację Prezesowi ARiMR oraz marszałkom województw (art. 5 ust. 1).

Art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy stanowi, że marszałek zawiadamia niezwłocznie grupę producentów, o której mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 302/2012, o wysokości współczynnika przydziału. Grupa może, w terminie 2 miesięcy, dokonać zmiany planu

dochodzenia do uznania albo zdecydować o wycofaniu zatwierdzonego planu. W przypadku podjęcia decyzji o dokonaniu zmiany planu i jego realizacji grupa składa wnioski do marszałka województwa (ust. 3). Marszałek województwa wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie cofnięcia wstępnego uznania grupy producentów, która nie wystąpiła z wnioskiem o zatwierdzenie planu ani nie wycofała zatwierdzonego planu (ust. 5).

Grupa producentów, która będzie chciała zrezygnować z realizacji planu dochodzenia do uznania z powodu niewystarczającej wysokości wsparcia ze strony UE i wycofa się z systemu, może na podstawie art. 2 ust. 3 lit. d rozporządzenia nr 302/2012 ubiegać się o wsparcie w postaci zwrotu wydatków poniesionych przez tę grupę na jej tworzenie i działalność administracyjną w wysokości nieprzekraczającej 3% pomocy, do której grupa ta byłaby uprawniona, jeżeli realizowałaby swój plan.

Przepisy art. 6 projektowanej ustawy przewidują tryb postępowania, w przypadku gdy grupa zechce skorzystać z tej formy pomocy. Aby otrzymać to wsparcie, grupa producentów musi najpierw uzyskać ostateczną decyzję o cofnięciu wstępnego uznania (ust. 2). Następnie podmiot zrzeszający producentów owoców i warzyw, a więc jednostka, która została wcześniej uznana za grupę producentów owoców i warzyw, składa wnioski do właściwego ze względu na siedzibę wstępnie uznanej grupy producentów dyrektora oddziału regionalnego ARiMR (ust. 1). Przepis art. 6 ust. 3 określa zawartość wniosku. Zgodnie z art. 6 ust. 4 Prezes ARiMR dokonuje wypłaty ww. pomocy w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie zwrotu wydatków poniesionych przez grupę producentów owoców i warzyw stała się ostateczna.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia, co jest podyktowane koniecznością jak najszybszego wykonania przepisów UE i zapewni ich prawidłowe stosowanie wszystkim organom biorącym udział w administrowaniu systemem wsparcia dla grup producentów owoców i warzyw. Ponadto niezwłoczne wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi grupom producentów korzystanie ze zmienionego systemu pomocy i wsparcia. Mając na względzie, że przepisy unijne określają terminy – do dnia 1 lipca 2012 r. powinny zostać przekazane KE informacje o decyzjach w sprawie wstępnie zatwierdzonych planów dochodzenia do uznania i skutkach finansowych tych planów oraz informacje o grupach producentów owoców i warzyw, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 302/2012 – konieczne jest niezwłoczne wejście w życie przepisów projektowanej ustawy, które umożliwią wykonanie ww. obowiązków.

W związku z powyższym proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia. Zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został ujęty wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy stosownie do art. 7 ww. ustawy.

Projekt został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana ustawa

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na wstępnie uznane grupy producentów owoców i warzyw, jak również na tych producentów owoców i warzyw, którzy będą chcieli organizować się we wstępnie uznane grupy producentów owoców i warzyw.

Ponadto projektowana ustawa będzie oddziaływać na następujące organy i instytucje: marszałków województw, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Finansów, Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został wysłany do zaopiniowania przez następujące organizacje:

- 1) Business Centre Club,
- 2) Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 3) Federację Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
- 4) Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich,
- 5) Forum Związków Zawodowych,
- 6) Krajową Radę Izb Rolniczych,
- 7) Krajową Radę Spółdzielczą,
- 8) Krajowy Związek Grup i Organizacji Producentów Owoców i Warzyw,
- 9) Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych,
- 10) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 11) Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw,
- 12) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 13) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- 14) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 15) Polską Izbę Ogrodniczą,
- 16) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych LEWIATAN,
- 17) Polski Związek Ogrodniczy,

- 18) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 19) Radę Gospodarki Żywnościowej,
- 20) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 21) Stowarzyszenie Grupy Wielkopolskie,
- 22) Stowarzyszenie Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”,
- 23) Towarzystwo Rozwoju Sadów Karłowych,
- 24) Związek Sadowników Polskich,
- 25) Związek Sadowników RP,
- 26) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- 27) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
- 28) Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”,
- 29) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,
- 30) Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”,
- 31) Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”,
- 32) Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”.

W ramach konsultacji społecznych Krajowy Związek Grup i Organizacji Producentów Owoców i Warzyw oraz Stowarzyszenie Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa” zgłosiły uwagę, żeby przed ostatecznym zatwierdzeniem planu dochodzenia do uznania nie było konieczne jego ponowne opiniowanie przez dyrektora oddziału regionalnego ARiMR, w przypadku gdy grupa dokona zmian wynikających z dostosowania zaplanowanych inwestycji do przydzielonego przez KE współczynnika przydziału. Uwaga ta nie została uwzględniona, ponieważ zmiany dokonywane w planie po otrzymaniu współczynnika przydziału mogą być na tyle istotne, że będą wymagały oceny ze strony agencji płatniczej, zwłaszcza pod kątem zasadności wydatków i zachowania ogólnych celów planu. Jednak, biorąc pod uwagę przedłużony zmienionymi wymaganiami unijnymi okres upływający od złożenia przez grupę wniosku a rozpoczęciem realizacji planu, postanowiono skrócić czas opiniowania zmienionego w takim przypadku planu do 14 dni.

Druga uwaga zgłoszona przez obie ww. organizacje dotyczyła doprecyzowania, że zmiany do planu dochodzenia do uznania wprowadzane bez konieczności zatwierdzania ich przez marszałka województwa, które będą wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wydane na podstawie upoważnienia dodanego w art. 19 pkt 19, nie

wymagają opiniowania przez dyrektora oddziału regionalnego ARiMR. Przepisy te nie wymagają doprecyzowania, ponieważ zmiany tego typu nie będą wymagały zatwierdzenia, czyli grupa nie będzie występowała z wnioskiem o ich zatwierdzenie, a tylko w takim przypadku konieczne jest dołączenie do wniosku pozytywnej opinii dyrektora oddziału regionalnego ARiMR.

Niektóre propozycje zmian (np. skrócenie okresu wydawania decyzji przez marszałka z 3 do 2 miesięcy lub w drodze przepisów ustawy k.p.a) nie dotyczyły kwestii wykonania przepisów rozporządzenia nr 302/2012, a ponieważ konieczne jest jak najszybsze wykonanie przepisów UE i zapewnienie ich prawidłowego stosowania przez wszystkie organy biorące udział w administrowaniu systemem wsparcia dla grup producentów owoców i warzyw, propozycje te nie zostały uwzględnione.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Procedura wstępnego uznawania nowych grup producentów owoców i warzyw, w myśl zmienionych przepisów UE, będzie składała się z dwóch etapów, co będzie wiązało się z wydawaniem przez marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę grupy dwóch decyzji zamiast – jak było dotychczas – jednej. Zakres kontroli rozszerzy się o weryfikację, czy podmiot wnioskujący o wstępne uznanie nie spełnia już kryteriów uznania za organizację. Jednakże z uwagi na prawdopodobny znaczny spadek zainteresowania podmiotów zrzeszających producentów tworzeniem grup w wyniku znacznie ograniczonego poziomu wsparcia unijnego, mimo zwiększenia rozszerzenia zadań dla marszałków województw, liczba rozpatrywanych wniosków znacznie się zmniejszy, w wyniku czego nie zwiększą się obciążenia dla pracowników urzędów marszałkowskich i dlatego też nie będzie konieczności zwiększenia zatrudnienia w tych urzędach. Przewiduje się, że z powodu znacznego spadku liczby spraw do rozpatrzenia obciążenie dla tych pracowników może nawet ulec zmniejszeniu.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacje zawarte w projektowanej ustawie nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Regulacje zawarte w projekcie ustawy będą miały wpływ na sytuację i rozwój regionalny, zwłaszcza obszarów, na których funkcjonują lub będą funkcjonowały wstępnie uznane grupy i uznane organizacje producentów owoców i warzyw.

Projektowana ustawa wdraża znowelizowane przepisy UE, które ograniczają wsparcie finansowe grup producentów owoców i warzyw w najbliższych latach, co może spowodować znaczny spadek zainteresowania mechanizmem wsparcia potencjalnych beneficjentów i w efekcie prawdopodobne zahamowanie procesu powstawania nowych grup producentów w tym sektorze. Zakłada się, że wysoki poziom zorganizowania rynku owoców i warzyw, który miał gwarantować konsolidację podaży produktów tego sektora, jego większą konkurencyjność i stabilizację dochodów rolników, miałby pozytywny wpływ na rozwój regionów, w których produkcja ogrodnicza jest jednym z głównych źródeł dochodów rolników. Zahamowanie dynamicznego, jak dotąd, wzrostu poziomu zorganizowania rynku może osłabić ten pozytywny wpływ.